

становища в нашій країні все ж не здатне забезпечити гідний життєвий рівень для громадян. Процес практичного втілення законодавчих призначень супроводжується низкою суперечливих моментів, котрі значно ускладнюють діяльність бюджетних установ. Тому наразі законодавець повинен подбати про розробку конкретних шляхів максимально ефективної організації системи оплати праці в бюджетному секторі, аби перетворити її на запоруку гідного життя та економічного зростання в країні.

Список використаних джерел:

1. Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери: Постанова КМУ від 30.08.2002 № 1298 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1298-2002-%D0%BF>
2. Цимбалюк С. Оплата праці працівників бюджетної сфери: проблеми та перспективи поліпшення / С. Цимбалюк // Україна: аспекти праці. – 2012. – № 3. – С. 10–15.
3. Про державний бюджет України на 2017 рік: Закон України від 21.12.2016 р. № 1801-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1801-19>
4. Salary.net.ua [Електронний ресурс]: [Інтернет-портал]. – Режим доступу: <http://www.salary.net.ua/downloads/--/17---.html>
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України: Закон України від 06.12.2016 р. № 1774-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1774-19/page2>
6. Про оплату праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери: Постанова КМУ від 28.12.2016 № 1037 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1037-2016-%D0%BF/paran2#n2>
7. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80>

Михайленко Ю.О.

студентка,

*Київський національний університет
імені Тараса Шевченка*

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ТА КОНТРОЛЮ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПРАЦІВНИКІВ В УКРАЇНІ

Конституцією України визначено, що кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується [1]. Відповідно до Закону України «Про оплату праці» заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку за трудовим договором роботодавець виплачує працівникові за виконану ним роботу [2]. Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства.

Організація обліку виплат працівникам на рівні підприємства передбачає розроблення, затвердження й застосування внутрішніх (локальних) нормативних документів, зокрема положень: про оплату праці, про преміювання за виконання виробничих завдань і функцій, про винагороду за підсумками роботи за рік тощо. Ці положення розробляються відділом організації праці й заробітної плати та затверджуються, як правило, наказом керівника підприємства.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про виплати (у грошовій і не грошовій формах) за роботи, виконані працівниками, та її розкриття у фінансовій звітності підприємствами, організаціями, іншими юридичними особами незалежно від форм власності (крім бюджетних установ) визначені П(С)БО 26 «Виплати працівникам», затверджено наказом Мінфіну України від 28.10.2003, № 601 [3].

Типові форми первинних документів з обліку праці та її оплати можна згрупувати таким чином (рис. 1).

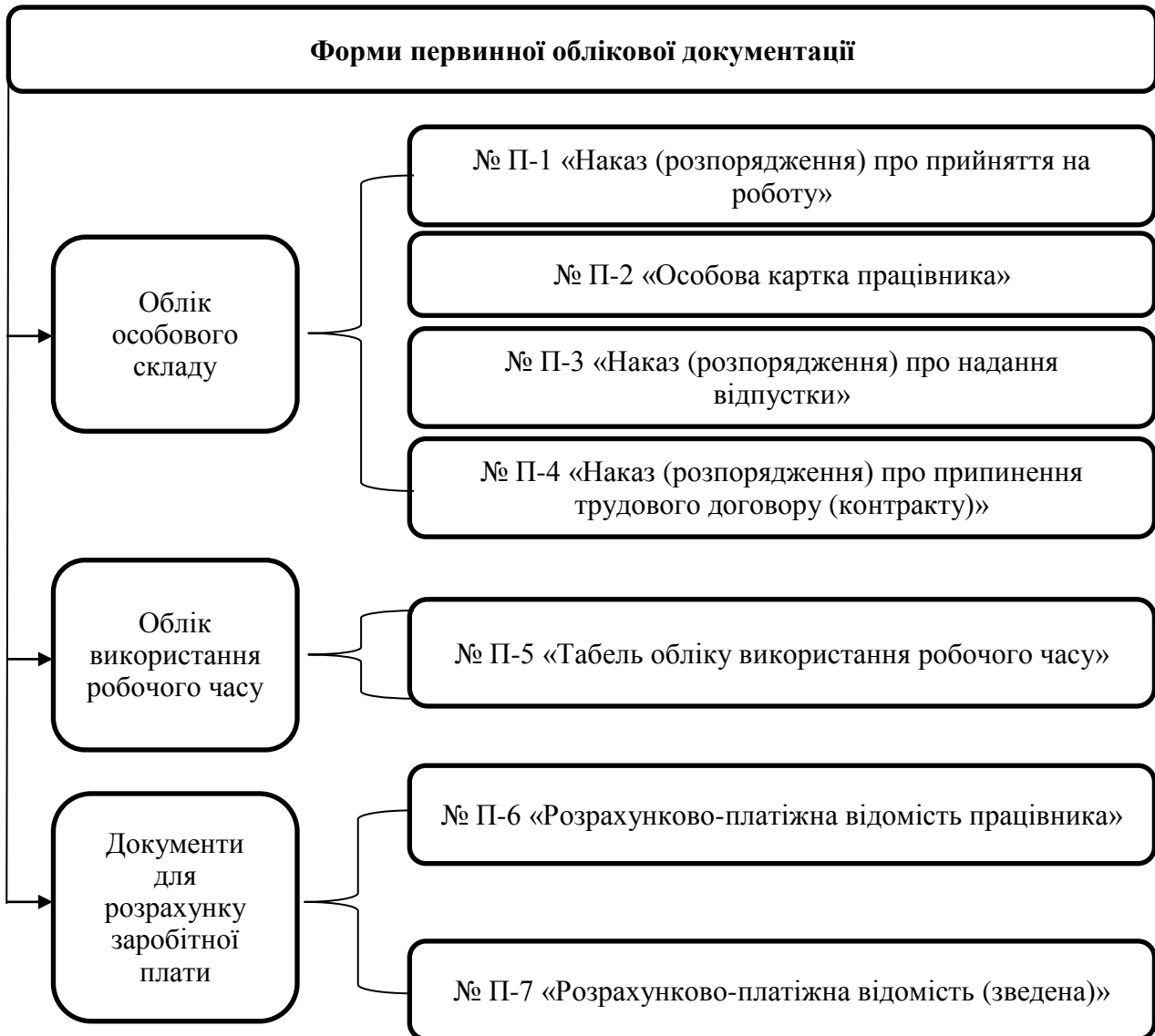

Рис. 1. Типові форми первинних документів з обліку праці та її оплати за групами

Джерело: розроблено автором

Об'єктами контролю за розрахунками з оплати праці є стан роботи з кадрами, використання фонду робочого часу та дотримання штатної й трудової дисципліни підприємства, стан бухгалтерського обліку та звітності за операціями з нарахування та виплати заробітної плати.

Суб'єктами внутрішнього контролю за розрахунками з оплати праці виступають особа або група осіб, які наділені відповідними правами та обов'язками зі здійснення контрольних функцій над об'єктами контролю.

Суб'єктами внутрішнього контролю виступають:

- суб'єкти організації (керівник, власник або підпорядкований йому орган – на них покладено обов'язок організувати контрольну діяльність на підприємстві);
- суб'єкти здійснення контролю (працівники підприємства, які підпорядковані керівнику підприємства; підрозділи апарату управління, яким делеговано контрольні функції адміністрацією).

Важливою умовою ефективного здійснення внутрішнього контролю є визначення його мети. Метою внутрішнього контролю операцій з обліку витрат на оплату праці є встановлення достовірності первинних даних щодо накопичення та списання витрат на оплату праці, повноти і своєчасності відображення первинних даних у зведених документах та облікових регістрах, правильності ведення обліку витрат на оплату праці та його відповідності прийнятій обліковій політиці, достовірності інформації щодо витрат на оплату праці, наведеної у звітності господарюючого суб'єкта [4, с. 153].

Слід зазначити, що організація системи внутрішнього контролю вимагає від працівників необхідної професійної підготовки, раціонального розподілу прав та обов'язків. Ефективність функціонування системи внутрішнього контролю багато в чому залежить від якості інформаційного забезпечення суб'єктів контролю, отримання якісної і своєчасної інформації про стан діяльності, яка, у тому числі залежить від надійності комп'ютерних програм, що забезпечують збір, вимірювання і реєстрацію, обробку, зберігання і передачу різних видів інформації [5, с. 147].

Основні напрямки внутрішнього контролю операцій за розрахунками з оплати праці представлені на рис. 2.

Завданнями системи контролю розрахунків з оплати праці є:

- 1) дотримання встановлених штатним розкладом посадових окладів працівників установи;
- 2) перевірка реальності операцій по заробітній платі, що відображені в обліку; правильність оплати за формами та видами заробітної плати;
- 3) правильність нарахувань на заробітну плату та утримань з неї;
- 4) правильність нарахування виплат з тимчасової непрацездатності;
- 5) своєчасність індексації заробітної плати з урахуванням росту цін в умовах інфляції;
- 6) перевірка синтетичного та аналітичного обліку заробітної плати; – відповідність показників аналітичного обліку по рахунку 66 «Розрахунки за виплатами працівникам» записам синтетичного обліку і журнал-головної книги;

7) перевірка повноти, правильності та достовірності відображення інформації про розрахунки з оплати праці у звітності тощо [6, с. 60].

Рис. 2. Напрямки внутрішнього контролю операцій за розрахунками з оплати праці

Джерело: розроблено автором

Подальше дослідження внутрішнього контролю ефективності формування витрат на оплату праці має бути спрямоване на розробку заходів щодо використання його превентивної функції, адже на сучасному етапі в більшості випадків контроль виступає переважно реєстратором порушень (в частині трудового законодавства, бухгалтерського обліку операцій за виплатами працівникам, звітності тощо), а не інструментом їх попередження.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Про оплату праці: Закон України від 24.03.1995 № 108/95-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/108/95-%D0%B2%D1%80>
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 26 «Виплати працівникам»: Затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.10.2003 № 601 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1025-03>
4. Арап Г.В. Шляхи вдосконалення контролю оплати праці / Г.В. Арап, І.Г. Пахомова // Вісник Дніпропетровського університету: Серія «Економіка». – 2010. – Вип. 4(2). – С. 149–155.

5. Бурденко І.М. Виплати працівникам: облік, аудит і автоматизація [Текст]: навчальний посібник / І.М. Бурденко, О.В. Кравченко, О.В. Шипунова – Суми: Університетська книга, 2009. – 283 с.

6. Гончар Л.В. Організація внутрішньогосподарського контролю операцій з оплати праці та шляхи його вдосконалення / Л.В. Гончар // Вісник Житомирського державного технічного університету. – № 33. – 2010. – С. 59-61.

Осадча Г.Г.

кандидат економічних наук, доцент;

Шляхтова А.В.

студентка,

Національний університет харчових технологій

ОБЛІК СИРОВИНИ У ВИРОБНИЦТВІ

В умовах ринкової економіки важливе значення має поліпшення якісних показників використання матеріальних ресурсів.

Однією з обов'язкових вимог здійснення процесу виробництва є забезпечення його виробничими запасами – сировиною, матеріалами, комплектуючими виробами тощо, з яких або за допомогою яких здійснюється виробництво продукції. Їхньою особливістю є одноразове використання в процесі виробництва, перенесення всієї вартості на собівартість готової продукції, тому контроль за збереженням матеріальних ресурсів, раціонального використання їх у виробництві займає значне місце. В матеріалоемних галузях матеріальні витрати становлять близько 56-68% собівартості продукції. Від достовірності та об'єктивності відображення в бухгалтерському обліку, звітності операцій із виробничими запасами залежить правильність визначення основних показників, які характеризують результати господарської діяльності та реальний фінансовий стан підприємства (залишки оборотних коштів, темпи їх обігу, прибуток, собівартість, рентабельність, та інші), тому дослідження теми є актуальним.

Сировина – природні, антропогенні або техногенні речовини та матеріали безпосередньо з яких виробляється продукція. Зазвичай сировиною не називають складні високотехнологічні вироби для яких використовують термін «комплектувальні вироби» тощо.

Сировина є номенклатурною одиницею виробничих запасів. Відповідно до П(С)БО 9 запаси – це активи які: утримують для подальшого продажу, утримують для їх використання у виробництві продукції або в адміністративних цілях; знаходяться в процесі виробництва з метою наступного продажу готової продукції [1].

Запаси визначають активи, якщо існує ймовірність, що підприємство отримає в майбутньому економічну вигоду, пов'язану з її використанням та їх вартість може бути достовірно оцінена.